

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

روش عمره همراه با دعاهاى برگزيده

انتشارات «قاصد الحرمين الشريفين»

مكتبة عفا فايد للدراسات والبحوث
ط ١٤٢٤ هـ / ٢٠٢٢ م

روش عمره

همراه با دعاهاى برگزیده

انتشارات «قاصد الحرمين الشريفين»

مطبوعه فايفالدهم شهر رمضان المبارك ۱۴۲۴ هـ ق
ط ۴۰۰

ح رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي، ١٤٤٦هـ

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

صفة العمرة باللغة الفارسية./رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد

النبوي - ط ١ - . - مكة المكرمة، ١٤٤٦هـ

٣٤ ص، ١٤ × ٢١ سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/١٤٦٦٦

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٠٦-٦٢-٢

مكتبة قاصد الحرمين الشريفين

انتشارات قاصد الحرمين الشريفين

چاپ اول

٢٠٢٥هـ/١٤٤٦م

مقدمه ریاست

ستایش از آن الله است و درود و سلام بر رسول الله و بر آل و اصحاب او و کسانی باد که از ایشان پیروی کنند، اما بعد:

الله تعالی خانه خود را قبله‌ای قرار داده که دل‌ها و بدن‌های مسلمانان یکجا به سوی آن کشیده می‌شود. خانه‌ای که هدایتی است برای جهانیان و حرمی است و که با بزرگداشت آن صلاح مردم در دنیا و آخرتشان محقق می‌گردد.

همه ساله میلیون‌های مسلمان به سرزمین حرام می‌آیند. مسلمانانی که آرزوها و احساسات و امیدهایشان را با خود دارند و همینطور پرسش‌هایی درباره آنچه از نظر دینی برایشان واجب است و ایرادها و اشکالاتی که در عبادت‌ها و معاملاتشان با آن رویرو می‌شوند.

از این رو، بزرگداشت مسجد الحرام و گرامی‌داشت اهل آن و مهمانانی که به آنجا می‌آیند یک واجب و مسئولیتی است بس بزرگ و «ریاست امور دینی در مسجد الحرام و مسجد نبوی» افتخار به دوش گرفتن این مسئولیت و انجام آن به بهترین شکل را بر عهده گرفته است.

طرح «مطبوعات قاصد الحرمین الشریفین» بیانگر احساسات صادقانه‌ای است که مردم این سرزمین مبارک و خادمان بیت الله نسبت به مهمانان پروردگار رحمان دارند. همچنین، این پروژه هدیه‌ای ارزشمند را به زائران تقدیم می‌کند تا آن را همراه خود ببرند و هنگام بازگشت به وطنشان، به آن بیابند.

«ریاست امور دینی مسجد الحرام و مسجد النبوی»، با ارائه این کتابچه راهنما به برادرانمان، مهمانان خداوند، که شامل توضیحاتی درباره ارکان، واجبات و مستحبات عمره، همچنین ممنوعات احرام و مجموعه‌ای از دعاهای منتخب است تا زائر در طول عمره خود به آن‌ها مشغول باشد، امید دارد که مسلمانان در دین خود آگاهی بیشتری کسب کنند و شکرگزار

پروردگارشان باشند که زیارت خانهٔ معظم او و انجام مناسک را برایشان آسان و همراه با آرامش ساخته است.

الله اعمال نیک را از ما و شما بپذیرد و ستایش تنها از آن پروردگار جهانیان است و درود و سلام الله بر پیامبر ما محمد و بر آل و أصحاب او باد.

ریاست امور دینی مسجد الحرام و مسجد النبی

مقدمه

ستایش از آن الله است، حمد او را گفته و از او یاری جسته و از او آمرزش می‌خواهیم و از بدی‌های نفس خود و اعمال ناشایستمان به الله پناه می‌بریم. هرکه را الله هدایت کند او گمراه‌گری نخواهد داشت و هرکه را گمراه سازد او هدایت‌گری نخواهد یافت و گواهی می‌دهم که معبودی به حق نیست جز الله و گواهی می‌دهم که محمد بنده و فرستادهٔ اوست.

از روی توجهی که «ریاست امور دینی در مسجد حرام و مسجدی نبوی» به غنی‌سازی هر چه بیشتر تجربهٔ مهمانان این دو مسجد دارد و از باب تعاون در راه خیر و تقوا و نشر علم، این کتابچه را منتشر کرده‌ایم تا راهنمایی برای زائران و معتمران در راه ادای مناسکشان بر اساس ادلهٔ کتاب و سنت و سخن علما باشد. این کتابی است کوچک از نظر حجم اما بسیار سودمند که دربارهٔ روش عمره و احکام آن نگاشته شده است و از آنجایی که عمره در هر سال مشروع است و نیاز به شناخت احکام آن و روش انجام آن - برعکس حج که از نظر وقت و زمان محدود است - یک نیاز مستمر و ادامه‌دار است، این کتاب را منتشر کرده‌ایم. کتاب پیش رو با روش عمره آغاز می‌شود و پس از آن دعاهایی از قرآن و سنت صحیح است. از الله متعال خواهیم که در این کار برکت قرار دهد و آن را خالصانه برای خودش و سودمند برای بندگان مسلمانش قرار دهد و درود و سلام خداوند بر پیامبر ما محمد.

ریاست امور دینی

در مسجد الحرام و مسجد نبوی

مواقیت و احرام

مواقیت آن جاهایی هستند که احرام از آنجا برای کسی که قصد عمره را دارد واجب است.

سنت نبوی مکان‌هایی را تعیین کرده است که هیچ‌کس که قصد انجام عمره را دارد، نباید از آن‌ها عبور کند مگر آنکه در حالت احرام باشد. این مکان‌ها پنج میقات هستند.

ذو الحلیفه: که اکنون آن را آبیار علی می‌نامند، میقات اهل مدینه و کسانی است که اهل مدینه نیستند اما از آنجا می‌گذرند و تقریباً ۴۲۰ کیلومتر از مکه مکرمه فاصله دارد.

جُحفه: روستایی است در نزدیکی رابغ که میقات اهل شام و مصر و مغرب و کسانی است که از آنجا می‌گذرند و حدود ۱۸۶ کیلومتر از مکه فاصله دارد و مردم از رابغ احرام می‌کنند.

قرن المنازل: که السیل الکبیر نامیده می‌شود و میقات اهل نجد و اهل طائف و کسانی است که از آنجا می‌گذرند و تقریباً ۷۸ کیلومتر از مکه فاصله دارد و وادی مَحْرَم هم راستای آن است و بالاترین منطقه در قرن المنازل از سمت راه «الهدا» است و حدود ۷۵ کیلومتر از مکه فاصله دارد. یَمَلَم: که میقات اهل یمن و کسانی است که از آنجا می‌گذرند و تقریباً ۱۲۰ کیلومتر از مکه مکرمه فاصله دارد.

ذات عرق: که الضریبه نامیده می‌شود و میقات اهل عراق و کسانی است که از آنجا می‌گذرند و تقریباً ۱۰۰ کیلومتر از مکه کرمه فاصله دارد. هرکس خانه‌اش از این مواقیت به مکه نزدیکتر باشد از همان منزلش برای حج و عمره احرام می‌کند مگر کسی که منزلش در مکه است که باید برای احرام عمره از حرم خارج شود، اما اهل مکه برای حج می‌توانند از منزل و محل اقامتشان احرام کنند.

توجه

برای کسی که از طریق هوایی به قصد حج یا عمره می‌آید واجب است در هواپیما به هنگام گذر هواپیما از محاذات یکی از مواقیت احرام کند و جایز نیست که احرامش را به وقتی که در جده از هواپیما پیاده می‌شود موکول کند، زیرا جده میقات نیست مگر برای اهل این شهر.

و اگر با خودش لباس احرام نداشت شلوار را نگه می‌دارد و پیراهن را بیرون می‌آورد و آن را بر کتف و سینه‌اش می‌اندازد و نیت احرام می‌کند و چون در فرودگاه پیاده شد هنگامی که دست آوردن لباس احرام آن را می‌پوشید و شلوار را بیرون می‌آورد.

اما زن لباس خاصی برای احرام ندارد و با همان لباسی که پوشیده در هواپیما احرام می‌کند و اگر برقع یا نقاب یا دستکش پوشیده بود آن را بیرون می‌آورد و صورت خود را با چادر و روسری‌اش از مردان نامحرم می‌پوشاند.

ارکان عمره، واجبات و سنت‌های آن

ارکان عمره

۱. نیت وارد شدن در نُسُک که همان إحرام است.
  ۲. طواف کعبه.
  ۳. سعی بین صفا و مروه.
- کسی که رکنی از ارکان عمره را ترک کند عمره‌اش صحیح نیست تا وقتی که آن را به همان روش شرعی انجام دهد.

واجبات عمره

- احرام از میقات برای کسی که از آنجا عبور کرده است اما کسی که منزلش از میقات نزدیکتر باشد احرامش از همان جایی است که قصد احرام می‌کند و آن را آغاز می‌کند و کسی که اهل مکه است برای عمره باید به خارج از حرم برود.
- تراشیدن یا کوتاه کردن مو.
- کسی که واجبی از واجبات عمره را ترک کند اگر این ترک عمدی باشد گناهکار است و باید فدیة دهد و اگر عمدی نیست فقط باید فدیة دهد.

سنت‌های عمره

- هرچه از ارکان و واجبات عمره نباشد از سنت‌های آن است، مانند اضطِباع و رَمَل.
- کسی که یک سنت را ترک کند چیزی بر عهده او نیست اما فضیلت را از دست داده است.

ممنوعاتِ احرام

ممنوعات احرام بر سه بخش است:

نخست: اموری که بر مردان و زنان حرام است:

۱. برای شخصی که در احرام است جایز نیست که پس از نیت احرام چیزی از مو یا ناخنش را بردارد.
  ۲. مُحْرِم (شخص در احرام) باید از هرگونه عطر و خوشبویی خودداری کند.
  ۳. پوشیدن دستکش برای او جایز نیست.
  ۴. برای مُحْرِم جایز نیست که خواستگاری کند یا برای خودش یا دیگری عقد نکاح جاری کند.
  ۵. برای مُحْرِم همبستری و مقدمات آن جایز نیست.
  ۶. تا وقتی که در احرام است کاری به شکار خشکی ندارد، چه با کشتن شکار و چه با دنبال کردن شکار و چه با کمک کردن به شکار آن حیوان.
- دوم:** آنچه برای مردان حرام است و برای زنان حرام نیست:
۱. پوشیدن لباس دوختنی به آن شکلی که برایش دوخته شده جایز نیست.
  ۲. پوشاندن سر با چیزی که به سر متصل باشد جایز نیست مانند عمامه و کلاه و شبیه آن.

سوم: آنچه برای زنان حرام است و برای مردان حرام نیست:

۱. برای زن جایز نیست که در حال احرام صورت خود را با برقع یا نقاب و مانند آن بپوشاند و باید صورت خود را با خِمار (چادر و روسری) و مانند آن از مردان نامحرم بپوشاند.

حکم کسی که چیزی از این ممنوعات را انجام دهد:

- اگر از روی ندانستن یا فراموشی یا به اجبار مرتکب آن شود گناه و فدیة‌ای بر او نیست.

- اگر از روی نیاز این کارها را انجام دهد جایز است و گناهکار نیست اما باید فدیة دهد.
- اگر بدون عذر یا نیاز یکی از ممنوعات را انجام دهد هم گناهکار است و هم باید فدیة دهد.

انواع ممنوعات احرام به اعتبار فدیة

اولا: در مورد برداشتن مو و ناخن و استفاده از عطر و پوشیدن دستکش و پوشیدن لباس دوخته شده توسط مرد و پوشاندن سر توسط مرد و استفاده از نقاب و برقع توسط زن و مباشرت از روی شهوت؛ در باره همه آنها بین سه چیز حق انتخاب دارد:

الف- سه روز روزه پی در پی یا جدا از هم.

ب- یا غذا دادن به شش بینوا، برای هر بینوا نصف صاع از غذا، مانند خرما یا برنج یا غیر آن.

ج- یا ذبح یک گوسفند که در میان بینوایان حرم توزیع می‌شود.

ثانیا: کسی که واجبی از واجبات عمره را مانند احرام از میقات ترک کند، باید فدیة‌ای ذبح کند و این فدیة هر حیوانی است که می‌توان برای قربانی ذبح کرد مانند گوسفند نر یا ماده‌ای که برای قربانی رواست و همه گوشت باید میان فقراى حرم توزیع شود و خودش چیزی از آن را نخورد.

ثالثا: فدیة جماع: کسی که پیش از سعی جماع کند عمره‌اش باطل است و باید آن را به پایان برساند و سپس قضایش را هم انجام دهد و باید فدیة ذبح کند و اگر نیافت ده روز روزه شود.

و کسی که پس از سعی و پیش از تراشیدن یا کوتاه کردن مویش جماع کند عمره‌اش باطل نیست و باید فدیة قربانی کند و اگر نیافت ده روز روزه شود.

رابعا: فدیة شکار که دو حالت دارد:

• اگر این شکار، مقابل ومانندی در دام‌ها دارد، بین سه چیز حق انتخاب دارد:

الف- یا مانند آن را ذبح کند سپس میان فقرا و بینوایان در حرم توزیع کند.

ب- یا آنکه ببیند قیمت آن حیوان همانند چیست، و با آن غذایی بخرد و میان فقرا توزیع کند و به هر فقیر نیم صاع غذا بدهد.

ج- یا آنکه به جای غذا دادن به هر مسکین، یک روز روزه گیرد.
• و اگر آن شکار، همانند ومثلی در دامها ندارد مانند ملخ، بین دو کار حق انتخاب دارد:

الف- اینکه ببیند قیمت شکاری که کشته شده چقدر است و در ازای آن غذایی را تهیه کند و میان بینوایان تقسیم کند، برای هر بینوا به اندازه نصف صاع.

ب- یا آنکه به جای غذا دادن به هر بینوا یک روز روزه شود.

روش عمره

هر گاه کسی که قصد عمره دارد به میقات رسید:

- مستحب است که غسل کند و پیش از احرام از عطر استفاده کند.
- مرد یک اِزار و یک ردا می‌پوشید و مستحب است که اِزار وردایش سفید و تمیز باشند.
- اما زن می‌تواند با هر لباسی که پوشاننده است احرام کند اما نباید نقاب و دستکش بپوشد.
- با دلش نیت وارد شدن در نُسُک را می‌کند و مشروع است که نیت خود را به زبان بیاورد و بگوید: «لَبَّيْكَ عُمْرَةً» یا «اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ عُمْرَةً».
- اگر شخصی که در احرام است از این ترسید که به دلیل بیماری یا ترس از دشمن و مانند آن نتواند مناسکش را کامل کند، مستحب است که هنگام احرام بگوید: «فَإِنْ حَبَسَنِي حَابِسٌ؛ فَمَجَلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي» یعنی: اگر نگه دارنده‌ای مرا باز داشت، محل بیرون آمدن من از احرام همانجایی است که مانع من شده است. فایده این شرط این است که اگر چیزی مانند بیماری یا دشمن مانع شد و نگذاشت که مناسکش را به پایان برساند، جایز است که از احرام خارج شود و چیزی بر عهده او نیست.
- مستحب است که بسیار تلبیه گوید و صدایش را برای گفتن آن در راه مکه بلند کند.
- آنچه شخص معتمر هنگام وارد شدن به مسجد الحرام انجام می‌دهد:
- هنگام رسیدن به مسجد الحرام سنت است که با پای راست وارد شود و بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ» (به نام الله شروع می‌کنم و بر رسول الله درود و سلام می‌فرستم) (به روایت ابن ماجه)،

«أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» (به الله بزرگ و به چهره گرامی او و به سلطان و چیرگی ازلی [و ابدی] او از شیطان رجیم پناه می‌برم) (به روایت ابوداؤد)، «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ» (به روایت مسلم).

- به سمت حجر الاسود می‌رود تا طواف را آغاز کند و با دست راستش سنگ را استلام می‌کند و اگر امکانش بود آن را می‌بوسد و اگر نتوانست همان دستی که با آن سنگ را استلام کرده می‌بوسد و اگر نتوانست سنگ را استلام کند روبروی حجر الاسود می‌ایستد، با دستش به آن اشاره کرده و تکبیر می‌گوید و دستش را نمی‌بوسد و بهتر آن است که ازدحام نکند و به مردم آزار رساند و خودش نیز آزار نبیند.

- هنگام استلام حجر الاسود بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ».

- سپس به سمت راست برود و کعبه را در سمت چپ خودش قرار دهد و چون به رکن یمانی رسید بدون بوسیدن آن را استلام کند و به آن اشاره نکند و تکبیر نکند و برای این کار ازدحام ایجاد نکند و بین دو رکن (حجر الاسود و رکن یمانی) همان چیزی را بگوید که از پیامبر - صلی الله علیه و سلم - ثابت است: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [بقره: ۲۰۱] (پروردگارا در این دنیا به ما نیکی عطا کن و در آخرت [نیز] نیکی عطا کن و ما را از آتش دوزخ [دور] نگاه دار).

- «اضطباع» از ابتدای طواف تا پایان آن. اضطباع اینگونه است که کتف راست خود را از زیر ردا بیرون آورد و چون طواف به پایان رسید کتف خود را بپوشاند.

- رمل، تنها در سه دور اول طواف است. رمل یعنی سریع راه رفتن در حالی که گام‌ها به هم نزدیک است.

- چون هفت دور طوافش به پایان رسید، اگر برایش امکان داشت به سمت مقام ابراهیم می‌رود و دو رکعت به جا می‌آورد که در رکعت اول سوره فاتحه و کافرون و در رکعت دوم سوره فاتحه و اخلاص را می‌خواند.

- سپس هرگاه نمازش به پایان رسید مستحب است که اگر امکان داشت از آب زمزم بنوشد و سپس به نزد حجر الأسود برود و در صورت امکان آن را استلام کند.

- سپس به سمت صفا می‌رود و وقتی به آن نزدیک شد این آیه را می‌خواند: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ [بقره: ۱۵۸] («صفا») و «مروه» از نشانه‌های [ظاهری شریعت] الله است؛ پس هر کس که حج خانه [کعبه] یا عمره به جای می‌آورد بر او گناهی نیست که طواف (سعی) بین آن دو را [نیز] انجام دهد [و این کار، از رفتارهای جاهلیت تلقی نمی‌گردد]؛ و کسی که به میل خود کار نیکی انجام دهد، [بداند که] بی‌تردید، الله سپاس‌گزار و داناست (این آیه را هنگام نزدیک شدن به صفا پیش از بالا رفتن به آن می‌گوید و آن را تنها همین جا و تنها در آغاز دور اول می‌گوید و در هر دور آن را تکرار نمی‌کند).

- سپس بر کوه صفا بالا می‌رود تا آنکه کعبه را ببیند پس رو به کعبه می‌کند و «الله اکبر» می‌گوید و دستانش را بالا می‌برد و حمد الله را به جای می‌آورد و دعا می‌کند. از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - روایت است که سه بار گفتند: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده» (معبودی به حق نیست جز الله که یگانه و بی‌شریک است، فرمانروای و مالکین و ستایش برای اوست و او بر هر چیزی تواناست، معبودی به حق جز الله نیست، وعده‌اش را انجام داد و بنده‌اش را پیروز گرداند و به تنهایی گروه‌ها [ی کافران] را شکست داد) و این را سه بار تکرار می‌کند بین آن دو هر دعایی که خواست می‌گوید.

- سپس از صفا پایین آمده و به مانند راه رفتن معمولی به سمت مروه می‌رود و ذکر الله را می‌گوید و هر دعایی که برایش امکان داشت را برای خودش و خانواده‌اش و کسانی که دوست دارد می‌گوید تا آنکه

به آغاز نشانهٔ سبز برسد و اینجا بر حسب توانش به سرعت می‌دود تا آنکه به نشانهٔ سبز بعدی برسد و دوباره به شکل عادی راه می‌رود و به راهش ادامه می‌دهد تا آنکه بر روی مروه بالا برود و چون به مروه رسید و بر آن بالا رفت رو به قبله می‌کند و همان چیزی را می‌گوید که بر روی صفا گفته بود.

- سپس سرش را می‌تراشد یا کوتاه می‌کند. زن اما موهایش را جمع می‌کند و از آن به اندازهٔ یک بند انگشت کوتاه می‌کند.
  - با این اعمال، عمره به پایان می‌رسد و سپس هر آنچه با احرام بر او حرام شده بود دوباره حلال می‌شود.
- و درود و سلام خداوند بر پیامبرمان محمد و بر آل و اصحاب او باد.

دعاهای برگزیده

- اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه، كما تحبُّ ربُّنا وترضى، حمداً لا ينقطع ولا يبُدد، ولا يفنى، مِلءَ سَمَاوَاتِكَ، وَمِلءَ أَرْضِكَ، وَمِلءَ مَا شئتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ، عَدَدِ مَا حَمِدَكَ الْحَامِدُونَ. وَعَدَدِ مَا غَفَلَ عَنْ ذِكْرِكَ الْغَافِلُونَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ، خَاتِمِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ، وَعَلَى آلِهِ، وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ. (بارالها حمد از آن توست، حمدی بسیار و پاک و مبارک چنانکه پروردگار ما دوست دارد و بدان خشنود می‌شود. ستایشی که قطع نمی‌شود و از بین نمی‌رود، به پُری آسمان‌هایت و به پری زمینت و به پری هر چه تو بخواهی، به همان تعدادی که حامدان تو را حمد گفته‌اند و به تعدادی که غافلان از یاد تو غافل مانده‌اند و درود و سلام بر بنده و پیامبرت محمد، خاتم پیامبران و رسولانت و بهترین آفریدگانت و امین تو بر و حیت و بر همه آل و اصحاب او باد).

- اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَبُومُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ. (بارالها حمد و ستایش از آن توست، تو نور آسمان‌ها و زمینی و هر آنچه در آنهاست، و ستایش از آن توست، تو نگهدارنده آسمان‌ها و زمین هستی و آنچه در آنهاست، و ستایش و حمد از آن توست، تو حقی و وعده‌ات حق است و سخنت حق است و دیدارت حق است و بهشت حق است و دوزخ حق است و قیامت حق است و پیامبران حق‌اند و محمد صلی الله علیه و سلم حق است).

- اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمَقْدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بالله العلي العظيم (پروردگارا تسلیم تو شدم و به تو توکل نمودم و به تو ایمان آوردم و به تو روی آوردم و به کمک تو [با دشمنان] مبارزه کردم و تو را حکم قرار دادم. بار الها! گناهان گذشته و آینده و پنهان و آشکار مرا مغفرت کن؛ چرا که تقدیم و تأخیر به دست توست و هیچ معبود برحق جز تو وجود ندارد و حرکتی [و تغییر حالی] و توانی نیست مگر با یاری الله و الای بزرگ).

- اللهم أت نفسي تقواها، وزكّها أنتَ خيرٌ من زكّاها، أنتَ وليُّها ومَوْلَاهَا. (بار الها نفس مرا تقوا عطا کن و آن را پاک بگردان که تو بهترین پاک گرداننده آنی، تو ولی و مولای آنی).

- اللهم إني أعوذُ بك من علمٍ لا ينفعُ، ومن قلبٍ لا يخشعُ، ومن نفسٍ لا تشبعُ، ومن دعوةٍ لا يُستجابُ لها. (بارالها من از علمی که سودی نمی بخشد و از دلی که خشوع نمی ورزد و از نفسی که سیر نمی شود و از دعایی که مستجاب نمی شود به تو پناه می آورم).

- اللهم إني أسألك بأن لك الحمد، لا إله إلا أنت، بديع السموات والأرض، يا ذا الجلال والإكرام، يا حيُّ يا قيُّومُ، أن تغفرَ لي وترحمَني، وإذا أردتَ بقومٍ فتنةً فاقبضني إليك غيرَ مفتونٍ. (بارالها من از تو خواهانم که ستایش تنها از آن توست، معبودی به حق جز تو نیست، تو پدید آورنده آسمان ها و زمینی، ای دارای جلال و کرم ورزی، ای زنده پاینده، که مرا بیامرزی و مورد رحمت قرار دهی، و اگر برای گروهی اراده فتنه ای داشتی مرا بی آنکه دچار فتنه شوم به سوی خودت برگیری).

- ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: ۲۰۱]. (پروردگارا، در دنیا نیکی [روزی، سلامتی، دانش و ایمان] به ما عطا کن و در آخرت [نیز] نیکی [عطا فرما] و ما را از عذاب آتش نکه دار).

- ﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۰۹]. (پروردگارا، ایمان آوردیم؛ پس ما را ببخشای و بر ما رحم کن [که] بی تردید، تو بهترین بخشاینده ای).

- ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾
[آل عمران: ۸].

(پروردگارا، بعد از آنکه ما را هدایت فرمودی، دل‌هایمان را [از راه حق] منحرف مگردان و از سوی خود، رحمتی به ما ارزانی دار [که] بی‌تردید، تو بسیار بخشنده‌ای).

- ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۶].

(پروردگارا، اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را بازخواست نکن. پروردگارا، بارِ گران [و تکلیف سنگین] بر [دوش] ما مگذار؛ چنان که آن را [به مجازات گناه و سرکشی] بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا، آنچه که تاب تحملش را نداریم بر [دوش] ما مگذار و از ما درگذر و ما را بیامرز و به ما رحم کن. تو یار [و کارساز] مایی؛ پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان).

- ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿۴۰﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ [ابراهيم: ۴۰-۴۱].

(پروردگارا، مرا برپادارنده نماز قرار بده و از فرزندانم [نیز چنین کن]. پروردگارا، دعایم را بپذیر، پروردگارا، من و پدر و مادرم و [همه] مؤمنان را در روزی که حساب برپا می‌شود بیامرز).

- ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾
[الفرقان: ۷۴].

(پروردگارا، از همسران و فرزندانمان [کسانی را] به ما عطا فرما که [مایه شادی دل‌ها و] روشنی چشم‌ها باشند و ما را پیشوای پرهیزگاران قرار بد).

- ﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ [الکهف: ۱۰].

(پروردگارا، رحمتی از جانب خویش بر ما ارزانی دار و در کارمان برای ما هدایت و تعالی فراهم ساز).

- ﴿رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾
[آل عمران: ۱۹۴].

(پروردگارا، آنچه را که به وسیلهٔ رسولانت به ما وعده داده‌ای به ما عطا کن و در روز قیامت رسوایمان مگردان. بی‌تردید، تو خلاف وعده نمی‌کنی).
- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ، وَالتَّقَىٰ، وَالْعَفَافَ، وَالغِنَى. (بارالها من از تو هدایت و تقوا و پاکدامنی و بی‌نیازی خواهانم).

- اللَّهُمَّ اقْسِمْ لِي مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحَوَّلُ بِهِ بَيْنِي وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنِي بِهِ جَنَّتِكَ، وَمَنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيَّ مَصَائِبَ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصْرِي، وَقُوَّتِي أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي، وَاجْعَلْ ثَأْرِي عَلَىٰ مَنْ ظَلَمَنِي، وَانصُرْنِي عَلَىٰ مَنْ عَادَانِي، وَلَا تَجْعَلْ مَصِيبَتِي فِي دِينِي، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّي، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِي، وَلَا إِلَىٰ النَّارِ مَصِيرِي، وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ هِيَ دَارِي، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ بَدْنُوبِي مِنْ لَا يَخَافُكَ، وَلَا يَرْحَمُنِي، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (بارالها از خشیت خودت چنان به من عطا کن که میان من و گناه فاصله افتد و از طاعت خود چنان به من عطا کن که با آن به بهشت تو برسم و از یقین چنان به من عطا کن با آن مصیبت‌های دنیا برایم آسان شود و مرا از شنوایی و بینایی و نیرویم تا وقتی که در دنیا ننگه داشته‌ای بهره‌مند ساز و آن را را برایم باقی گذار و انتقام مرا بر کسی قرار ده که به من ستم ورزیده است و مرا بر کسی که با من دشمنی کرده یاری ده و مصیبت مرا در دینم قرار نده و دنیا را بزرگترین دلمشغولی‌ام و نهایت دانش من قرار نده و فرجام مرا آتش دوزخ نگردان و بهشت را خانهٔ من بگردان و به سبب گناهانم کسی را بر من مسلط نساز که از تو نترسد و بر من رحم نیاورد، ای مهربان‌ترین مهربانان).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ - لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ. (بارالها من به عزت تو پناه می‌برم - که

معبودی به حق جز تو نیست - از اینکه مرا گمراه سازی. تویی آن زنده که نمی‌میرد و جنیان و انسان‌ها خواهند مرد).

- اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسَلِّمٍ. (بارالها ای آفریننده آسمان‌ها و زمین، ای داننده نهان و آشکار، معبودی به حق جز تو نیست، پروردگار هر چیزی و مالک آن، از شر نفس خودم و از شر شیطان و شرک او به تو پناه می‌برم و از اینکه در حق خودم بدی کنم یا شری را به سمت مسلمانی بکشانم).

- اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عَصْمَةٌ أُمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ. (بارالها، دینم را که نگه دارنده من از بدی‌هاست و دنیایم را که زندگانی‌ام در آن است و آخرتم را که بازگشتم به سوی آن است، اصلاح بفرما و زندگی را برای من موجب افزایش کارهای نیک قرار بده و مرگ را برای من مایه راحتی و رهایی از همه بدی‌ها بگردان).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي، وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رُوعَاتِي. (بارالها، عافیت و تندرستی در دین و دنیا و خانواده و مالم را از تو می‌خواهم؛ بارالها، عیب‌هایم را ببوشان و هراس‌هایم را به امنیت و آرامش خاطر تبدیل کن).

- اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي. (بارالها مرا از جلو و پشت سر و از راست و چپ و از بالا حفاظت نما؛ و به عظمت تو پناه می‌برم که از زیر پایم ربوده شوم).

- اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتِي فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنِي مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْآخِرَةِ. (بارالها فرجام مرا را در همه کارها به خیر گردان و مرا از خواری دنیا و عذاب آخرت حفظ کن).

- اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ. (بارالها مرا بر یادت و شکر و عبادت نیکویت یاری ده).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَمِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَمِنْ جَمِيعِ سَخَطِكَ. (بارالها، از زوال نعمتی که عطا کرده‌ای و از دگرگونی عافیتی که بخشیده‌ای و از خشم و عذاب ناگهانی تو و از همه خشم و غضبیت به تو پناه می‌برم).

- اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تَحَبُّ الْعَفْوُ؛ فَاعْفُ عَنِّي. (بارالها تو بخشنده‌ای و بخشش را دوست داری، پس از من درگذر).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. (بارالها، همه خیر و خوبی‌های حال و آینده را از تو می‌خواهم؛ خیر و خوبی‌هایی را که می‌دانم و مواردی را که نمی‌دانم؛ و از همه شر و بدی‌های حال و آینده به تو پناه می‌جویم، شر و بدی‌هایی را که می‌دانم و مواردی را که نمی‌دانم).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكُ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (بارالها، همان خیر و خوبی‌هایی را از تو مستلت دارم که بنده و پیامبرت محمد صلی الله علیه و سلم از آنها به تو پناه آورده است).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ، أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ، أَوْ عَمَلٍ. (بارالها، از تو بهشت و هر سخن یا عملی را مستلت دارم که مرا به بهشت نزدیک می‌گرداند و از آتش دوزخ و هر سخن یا عملی به تو پناه می‌آورم که مرا به آن نزدیک گرداند).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعِزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ. (بارالها من از تو آنچه را موجب جلب رحمت می‌شود خواهانم و عزیمتی که باعث مغفرت تو شود و غنیمت بردن از هر نیکی را و در امان ماندن از هر گناه را و به دست آوردن بهشت را و نجات از دوزخ را خواهانم).

- اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَدْوَاءِ. (یا الله، اخلاق زشت و ناپسند و گناه و معصیت و شهوات و خواهشات و بیماری‌ها را از من دور بگردان).

- اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ. (بارالها برایم همه گناهانم را بیامرزد و مرا به سوی بهترین اخلاق هدایت کن که جز تو کسی به بهترین آن هدایت نمی‌کند و اخلاق بد را از من دور بگردان که اخلاق بد را کسی جز تو از من دور نخواهد ساخت).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَقُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضْرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضَلَّةٍ. (بارالها من از تو خشیت تو را در نهان و آشکار خواهانم و از تو سخن حق را در خشم و خشنودی خواهانم، و از تو میانه‌روی را در فقر و غنا خواهانم، و از تو نعیم و خوشی‌ای را خواهانم که پایان نیابد و چشم‌روشنی‌ای که قطع نشود و از تو خشنودی بعد از قضا و خنکی زندگی پس از مرگ و لذت نگاه به چهره گرامی‌ات و شوق دیدارت را خواهانم در غیر زبانی که [ایمانم] زیان برساند و نه فتنه‌ای که مرا گمراه سازد).

- اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ، غَيْرَ ضَالِّينَ، وَلَا مُضِلِّينَ، سِلْمًا لِأَوْلِيَائِكَ، حَرْبًا عَلَى أَعْدَائِكَ، نَحْبُ بِحَبِّكَ مِنْ أَحْبَبِكَ، وَنُعَادِي بَعَادَتِكَ مِنْ عَادَاكَ، أَوْ خَالَفَكَ. (بارالها ما را با زینت ایمان زیبا گردان

وهدایتگران هدایت شده قرار ده، نه گمراه و نه گمراه‌گر که در برابر دوستان تو بی‌آزاریم و در برابر دشمنان تو دشمن، که با محبت تو دوستدار تو را دوست بداریم و با دشمن تو یا هر که با [دین] تو مخالفت کند دشمنی کنیم).

- اللَّهُمَّ انْقُلْنِي مِنْ ذَلِّ الْمَعْصِيَةِ إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ، وَأَغْنِنِي بِحِلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ، وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. (بارالها مرا از ذلت گناه به عزت طاعت منتقل کن و با حلال خودت مرا از حرام خود و با طاعت خودت مرا از معصیت خود و با فضل خود از غیر خود بی‌نیاز گردان، ای زنده پایدار، ای دارای جلال و بزرگواری).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَمِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَمِنَ الْجُبْنِ وَالْبَخْلِ، وَمِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ، وَمِنَ غَلْبَةِ الدَّيْنِ، وَقَهْرِ الرِّجَالِ. (بارالها از دلمشغولی و غم و از ناتوانی و تنبلی و از ترس و بخل و از عامل گناه و بدهکاری و از غالب شدن قرض و قهر مردان به تو پناه می‌برم).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ، وَمِنَ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ. (بارالها از پیسی و دیوانگی و جُدام و بیماری‌های بد به تو پناه می‌برم).

- اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ، وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. (بارالها ای پروردگار آسمان‌ها و زمین، و پروردگار عرش بزرگ، پروردگار هر چیز، شکافنده دانه و هسته، نازل کننده تورات و انجیل و فرقان، از شر هر آنچه تو پیشانی‌اش را گرفته‌ای [و تحت سلطه توست] به تو پناه می‌آورم).

- اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ، فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ، فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ، فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ، فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ. (بارالها تویی آن اول که پیش از تو چیزی نیست و تویی آن آخر که پس از تو چیزی نیست و تویی آن آشکار پیروز که

بالا وچیره بر تو چیزی نیست وتویی آن پنهان که نزدیکتر از تو چیزی نیست، قرض مرا ادا کن ومرا از فقر به بی‌نیازی برسان).

- اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ، وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. (بارالها تو پروردگار منی که معبودی به حق جز تو نیست ومن بنده تو هستم ومن بر عهد وپیمان تو هستم تا جایی که در توانم باشد، به تو پناه می‌برم از شر آنچه انجام داده‌ام، به نعمت تو بر خودم وبه گناهم معترفم پس مرا بیامرزد که جز تو کسی گناهان را نمی‌بخشد).

- اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ، وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. (بارالها تو پروردگار منی، جز تو معبود برحق وجود ندارد، تو مرا آفریده‌ای ومن بنده تو هستم ومن بر عهد وپیمانی که با تو بسته‌ام تا حد توان استوارم وبه وعده‌ای که داده‌ای یقین دارم، از بدی کارهایی که انجام داده‌ام به تو پناه می‌برم وبه نعمت‌هایی که ارزانی‌ام داشته‌ای وگناهانی که انجام داده‌ام، اعتراف می‌کنم. پس مرا بیامرزد، زیرا کسی جز تو گناهان را نمی‌بخشد).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أُرِدْتَ بَعَادِكَ فَتَنَةً فَاقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَقْتُونٍ. (بارالها من از تو انجام خیرات وترک منکرات ومحببت بینوایان را خواهانم واین را که مرا ببخشی ومورد رحمت قرار دهی واگر برای بندگانت اراده فتنه‌ای را داری مرا بی‌آنکه دچار فتنه شوم به سوی خود برگیری).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ. (بارالها من از مشقت بلا وسقوط در بدبختی وهر قضای بد وشماتت ودل‌شاد شدن دشمنان به تو پناه می‌آورم).

- اللَّهُمَّ يَا مَقْلَبَ الْقُلُوبِ، ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ، اللَّهُمَّ يَا مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ، صَرِّفْ قَلْبِي عَلَى طَاعَتِكَ. (بارالها ای گرداننده دل‌ها، دل مرا بر دینت ثابت نگه دار، بارالها ای تغییر دهنده دل‌ها و دیده‌ها، دل مرا بر طاعت خود تغییر ده).

- اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غُفِرَتْهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجَتْهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ - هِيَ لَكَ رِضًا، وَلَنَا فِيهَا صِلَاحٌ - إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (بارالها گناهی از گناهان مرا مگذار مگر آنکه آن را بخشیده باشی و نه دل‌مشغولی‌ای مگر آنکه برایش گشایش حاصل کرده باشی و نه قرضی مگر آنکه ادایش کرده باشد و نه نیازی از نیازهای دنیا و آخرت که باعث خشنودی تو و صلاح ماست مگر آنکه آن را برآورده ساخته باشی ای مهربان‌ترین مهربانان).

- ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۷].

- ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْتَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۸].

(پروردگارا، [اعمالِ نیک ما را] از ما بپذیر که بی‌تردید، تو شنوای دانایی).

- ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: ۱۰].

(پروردگارا، ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز و در دل‌هایمان نسبت به کسانی که ایمان آورده‌اند کینه‌ای قرار مده. پروردگارا، بی‌گمان، تو رئوف مهربانی).

- اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حَزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي، اللَّهُمَّ عَلَّمْنِي مِنْهُ مَا جَهَلْتُ، وَذَكَّرْنِي مِنْهُ مَا نُسِّيتُ، وَارزُقْنِي تِلَاوَتَهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ عَلَى

الوجه الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (بارالها من بنده تو و فرزند بنده و کنیز تو هستم، تو بر من مسلط هستی و حکمت دربارۀ من جاری است و قضای تو بر من عین عدل است. به هر نامی که داری، که خود بر خود نهاده‌ای یا در کتابت نازل کرده‌ای یا نزد خودت در علم غیب خود داری از تو می‌خواهم که قرآن عظیم را بهار دلم و نور سینه‌ام و از بین برنده اندوهم و برطرف کننده دل‌مشغولی‌ام قرار دهی. بارالها آنچه از آن نمی‌دانم را به من بیاموز و آنچه فراموش کرده‌ام را به یادم آور و تلاوت آن در ساعات شب و روز به همان شکلی که تو را خشنود می‌سازد نصیبم گردان، ای مهربان‌ترین مهربانان).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ. (بارالها از عذاب جهنم و عذاب قبر به تو پناه می‌آورم و از فتنۀ مسیح دجال به تو پناه می‌آورم و از فتنۀ زندگی و مرگ به تو پناه می‌برم. بارالها از عوامل گناه و بدهکاری به تو پناه می‌آورم).

- اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، وَارْحَمْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ، وَخَيْرَ الْعَمَلِ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ، وَخَيْرَ الْمَمَاتِ، وَتُبَّنِّي، وَثَقِّلْ مَوَازِينِي، وَحَقِّقْ إِيْمَانِي، وَارْفَعْ دَرَجَتِي، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي، وَاغْفِرْ خَطِيئَتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ. (بارالها مرا بیامرز و هدایت کن و روزی ده و عافیت عطا کن و ببخشی. بارالها از تو بهترین خواسته و بهترین دعا و بهترین موفقیت و بهترین عمل و بهترین پاداش و بهترین زندگی و بهترین مرگ را خواهانم و خواهانم که مرا پایداری دهی و ترازویم را سنگین سازی و ایمانم را محقق کنی و درجه‌ام را بالا ببری و نمازم را بپذیری و گناهم را بیامرزی و از تو درجات والای بهشت را خواهانم. آمین).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَظَاهِرَهُ وَبَاطِنَهُ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ. (بارالها من از تو آغازهای خیر و پایان‌های آن و گردآورنده‌های آن و اول و آخر آن و آشکار و پنهان آن و درجات والای بهشت را خواهانم. آمین).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعَ وِزْرِي، وَتُصَلِّحَ أَمْرِي، وَتَطَهِّرَ قَلْبِي، وَتَحْصِنَ فَرْجِي، وَتُنَوِّرَ قَلْبِي، وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ. (بارالها من از تو می‌خواهم که یاد مرا بلند گردانی و گناه مرا از من وا نهی و کار مرا به صلاح آوری و دلم را پاک سازی و شرمگاهم را از گناه حفظ کنی و گناهم را برایم بیامرزی و از تو درجات والای بهشت را خواهانم. آمین).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ لِي فِي نَفْسِي، وَفِي سَمْعِي وَبَصْرِي، وَفِي رُوحِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي مَمَاتِي، وَفِي عَمَلِي، وَتَقْبِلَ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ. (بارالها از تو خواهانم که برایم در نفس من برکت قرار دهی و در شنوایی و بینایی‌ام و در روحم و در خلقتم و در اخلاقم و در خانواده‌ام و در زندگی‌ام و در مرگم و در کارم و از تو می‌خواهم که نیکی‌هایم را بپذیری و از تو درجات والای بهشت را خواهانم. آمین).

- اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوًّا، وَلَا حَاسِدًا. (بارالها آنگاه که ایستاده‌ام مرا با اسلام حفظ کن و آنگاه که نشسته‌ام مرا با اسلام حفظ کن و آنگاه که خوابیده‌ام مرا با اسلام حفظ کن و دشمن و حسودی را دلشاد من نکن).

- اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثُّوبَ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالرِّيحِ، وَالْمَاءِ، وَالْبَرَدِ. (بارالها میان من و گناهانم جدایی انداز چنانکه مشرق و مغرب را از هم دور کرده‌ای. بارالها مرا از گناهانم پاک کن چنانکه لباس سفید از چرک پاک می‌شود. بارالها مرا با برف و آب و تگرگ از گناهانم بشوی).

- اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لِيُبِكَ وَسَعْدِيكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بَكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، اسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ. (بارالها

تویی آن فرمانروا که معبودی به حق جز تو نیست، تو پروردگاری و من بندهات که در حق خود ستم ورزیده‌ام و به گناهم معترفم پس همه گناهانم را بیامرز که جز تو کسی گناهان را نمی‌آمرزد و مرا به سوی بهترین اخلاق راهنمایی کن که به بهترین آن راهنمایی نمی‌کند مگر تو، وید آن را از من دور کن که از اخلاق بد کسی جز تو دور نمی‌کند، امرت را لیبیک گویم و آن را ادامه دهم و همه خیر به دست توست و شر از سوی تو نیست من از سوی تو آمده‌ام و به سوی تو باز می‌گردم، خجسته‌ای و والا، از تو آمرزش می‌خواهم و به سوی تو باز می‌گردم).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمَرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ، وَالذَّلَّةِ وَالْمَسْكِنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ. (بارالها از اینکه به سستی پیری و خرفتی بازگردم به تو پناه می‌برم و به تو پناه می‌برم از سخت‌دلی و غفلت و از ذلت و بیچارگی و به تو پناه می‌برم از کفر و فسوق و ستیز و خودنمایی و نفاق به تو پناه می‌برم).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمَلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَلِمْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْلَمْ. (بارالها از شر آنچه کرده‌ام و از شر آنچه نکرده‌ام به تو پناه می‌برم و از شر آنچه می‌دانم و از شر آنچه نمی‌دانم به تو پناه می‌برم).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَدْمِ وَالتَّرَدِّي، وَمِنَ الْغَرَقِ، وَالْحَرَقِ، وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يَهْدِي إِلَى طَبْعِ. (بارالها از مرگ زیر آوار و سقوط و از غرق شدن و سوختن و فرتوتی پیری به تو پناه می‌برم و از این به تو پناه می‌برم که شیطان مرا به هنگام مرگ بلغزند و از این به تو پناه می‌برم که با گزیدن [ماه و عقرب و حیوانات و حشرات سمی] بمیرم و از طمعی که تبدیل به طبع و خو شود به تو پناه می‌برم).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا تَعَلَّمَ، وَأَنْتَ

عَلَّامُ الْغُيُوبِ). (بارالها از تو پایداری در کار وعزیمت بر کار درست را خواهانم واز تو شکر نعمتت را وعبادت نیکویت را خواهانم واز تو دلی سالم وزبانی صادق خواهانم واز تو بهترین آنچه می‌دانی را خواهانم واز شر آنچه می‌دانی به تو پناه می‌برم واز آنچه می‌دانی آمرزش می‌خواهم که تو داندۀ نهانی).

- اللَّهُمَّ الْهَمِّينِي رُشْدِي، وَقِنِي شَرَّ نَفْسِي، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، اللَّهُمَّ زِدْنِي وَلَا تَقْصُصْنِي، وَأَكْرِمْ نِي وَلَا تُهَيِّبْ، وَأَعْطِنِي وَلَا تَحْرِمْنِي، وَأَثِّرْنِي وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيَّ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. (بارالها صلاح مرا به من الهام کن و مرا از شر نفسم حفظ کن، ای زنده پایدار، بارالها مرا بیفزا واز من کم نکن و مرا گرامی دار و بی‌ارزشم نکن، و مرا عطا کن و محرومم نساز و مرا ترجیح ده و بر من ترجیح نده ای دارای جلال و بزرگواری).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ، تَهْدِي بِهَا قَلْبِي، وَتَجْمَعُ بِهَا أَمْرِي، وَتَلْمُّ بِهَا شَعْنِي، وَتَحْفَظُ بِهَا غَائِبِي، وَتَرْفَعُ بِهَا شَاهِدِي، وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِي، وَتُزَكِّي بِهَا عَمَلِي، وَتُلْهَمُنِي بِهَا رُشْدِي، وَتَرُدُّ بِهَا الْفِتْنَ عَنِّي، وَتَعْصِمُنِي بِهَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ. (بارالها از تو رحمتی از نزد خودت خواهانم که با آن دلم را هدایت کنی و امر مرا یکجا سازی و پراکندگی مرا به سامان آوری و غایب مرا حفظ کن و حاضر مرا بالا ببری و رویم را سفید گردانی و عملم را با آن پاک سازی و آنچه به صلاح است را به من الهام کنی و با آن فتنه‌ها را از من دور سازی و از هر شری در امان نگه داری).

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صِحَّةً فِي إِيْمَانِي، وَإِيْمَانًا فِي حُسْنِ خُلُقِي، وَنَجَاحًا يَتَّبِعُهُ فَلَاحٌ، وَرَحْمَةً مِنْكَ، وَعَافِيَةً مِنْكَ، وَمَغْفِرَةً رِضْوَانًا. (بارالها از تو سلامتی در ایمان و ایمانی همراه با اخلاق نیک و موفقیتی که رستگاری در پی داشته باشد و رحمتی از سوی خودت و عافیتی از نزد خودت و مغفرت و رضوانی خواهانم).

- اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي، وَتَرَى مَكَانِي، وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعِلَانِيَّتِي، لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي، وَأَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيرُ، وَالْمَسْتَغِيثُ الْمَسْتَجِيرُ، وَالْوَجِلُ الْمَشْفِقُ، الْمُقْرُ الْمُعْتَرِفُ إِلَيْكَ بِذَنْبِهِ، أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمَسْكِينِ، وَأَبْتَهُلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالِ الْمَذْنِبِ

الدَّلِيل، وَأَدْعُوكَ دَعَاءَ الْخَائِفِ الضَّرِيرِ، دَعَاءَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ رَقَبَتُهُ، وَذَلَّ لَكَ جِسْمُهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفُهُ، فَاللَّهُمَّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَأَسْأَلُ سَخِيمَةَ صَدْرِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (بارالها تو سخنم را می‌شنویم و مکانم را می‌بینی و پنهان و آشکارم را می‌دانی و چیزی از کار من بر تو پنهان نیست و من آن بیچاره فقیر و آن یاری خواه پناه‌خواه و آن ترسای بیمناک و آن معترفی هستم که با گناه‌م به نزدت اقرار می‌کنم و از تو چنان می‌خواهم که بینوا می‌خواهد و به درگاهت چنان نیایش می‌کنم که گناهکار خاکسار و چنان دعا می‌کنم که ترسان ضعیف، دعا می‌کند، دعای کسی که در اختیار توست و بدنش در برابرت ذلیل است. پس خداوندا توبه‌ام را بپذیر و گناهانم را بشوی و دعایم را اجابت کن و حجت‌م را ثابت گردان و دلم را هدایت کن و زبانم را به سخن درست استوار ساز و خشم و کینه دلم را بزدا، ای مهربان‌ترین مهربانان).

- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ۸۷].

(معبودی [به حق] جز تو نیست، پاک و منزهی تو، من از ستمکاران بودم).

- ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۱﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾﴾ [الممتحنة: ۴-۵].

(پروردگارا ما بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشتیم و فرجام به سوی توست. پروردگارا ما را وسیله آزمایش برای کسانی که کفر ورزیده‌اند مگردان و بر ما ببخشای که تو خود عزیز و حکیمی).

- ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۸۰﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۸۱﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۲﴾﴾ [الصافات: ۱۸۰-۱۸۲].

(منزه است پروردگار تو پروردگار شکوهمند از آنچه وصف می‌کنند و سلام بر فرستادگان و ستایش مخصوص الله پروردگار جهانیان است).

و ستایش در آغاز و پایان مخصوص الله است و درود و سلام بر پیامبر ما محمد و بر همه آل و اصحاب او باد.

فهرست

۵	.....	مقدمهٔ ریاست
۷	.....	مقدمه
۸	.....	مواقیت و احرام
۶	.....	ارکان عمره
۹	.....	توجه
۱۰	.....	ارکان عمره، واجبات و سنت‌های آن
۱۱	.....	ممنوعاتِ احرام
۱۳	.....	انواع ممنوعات احرام به اعتبار فدیة
۱۵	.....	روش عمره
۱۹	.....	دعاهای برگزیده
۳۴	.....	فهرست

حجراتنا

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

